

په‌یفیک بۆ مام جه‌لال

سێ سال به‌ر له ئیستا، دروست له ١٧ ی ئوکتۆبه‌ری ١٩٩٩ دا، تیکۆشه‌ر و نووسه‌ری پیشکه‌وتنخووان (فه‌ره‌اد فه‌ره‌ج) تیرۆر کرا. دوو مانگ به‌سه‌ر ئه‌و پرووداوه‌دا گۆزه‌ری نه‌کردبوو، دروست له ١٥ ی دێسه‌مه‌به‌ری ١٩٩٩ دا، له سلێمانی، له فێستیفاڵی چواره‌می ئه‌ده‌بیی (که‌لاوێژ)دا، گووتان: (ئیمه‌ تیرۆریستان ده‌ناسین و ده‌یانگرین و ده‌یانده‌ینه دادگا). به‌ داخه‌وه سێ سال به‌سه‌ر تیرۆرکردنی فه‌ره‌اد فه‌ره‌جدا تێپه‌ریوه و به‌لێنه‌که‌ی خۆتان جێبه‌جێ نه‌کردوو. نازانم بایه‌خ به‌ قسه‌ی خۆتان ناده‌ن، یان خوازیارن وه‌ک خوداوه‌ندی په‌یمان‌شکاندن بناسرین؟

که‌رچی هیچ به‌لگه‌م به‌ ده‌سته‌وه نییه‌، وه‌لێ فایلی ره‌شی په‌کێتیی نیشتمانیی کوردستان له‌ بواره‌کانی تیرۆر و له‌ پشته‌وه‌ خه‌نجه‌ر لێدان و داڵده‌دانی بکوژاندا، هانم ده‌دات بیرم بۆ ئه‌وه‌ بجێت، پشتنی خوێنی ئه‌و پێبواره‌ی پێگای په‌کسانی، به‌ ئاگاداری خۆتان بووبێت. هیوادارم به‌ ناخی قورپی هه‌له‌دا چووبێتم و ئیوه‌ وه‌ک به‌رپرسی په‌که‌می پاراستنی گیانی هاوولاتیانی هه‌ریمی بنده‌ستی خۆتان، چی زووتره‌ بکوژی فه‌ره‌اد فه‌ره‌ج ده‌ستنیشان بکه‌ن و وه‌ک سۆزتان دا‌بوو، به‌ سزای په‌وای خۆی بگه‌یه‌نن.

حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن

2002. 10. 17